

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/463/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7611201661
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slobodník
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7611201661.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Slobodníka a sudcov JUDr. Táne Veščičikovej a JUDr. Andreja Šalatu, v právnej veci žalobkyne A.. G. O., nar. X.X.XXXX, trvale bytom F., G. XXXX/XX, proti žalovaným 1) U. F., nar. X.XX.XXXX a 2) E. F., nar. X.X.XXXX, obaja bytom H. X. P. Č.. XXX, právne zast. E.. Ľ. K., advokátkou v F., H. X, o vydanie vecí s prísl., o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 6C/22/2011-225 z 30.5.2013

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa (ďalej len súd) žalobu zamietol a vyslovil povinnosť žalobkyne, aby zaplatila žalovaným trovy konania, na účet ich právnej zástupkyne vo výške 3 772,43 €, do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobkyňa sa žalobou domáhala, aby súd zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade povinnosťou vydať jej hnutelné veci, ktoré nadobudla ako dedička po nebohom poručiteľovi G.. A.. E. Y., M.. v konaní Okresného súdu Košice II č.k. 40D/356/2002, pričom žiadala vydať tieto veci:

1) pánske hodinky zo žltého kovu zn. DOXY PNH (tov. č. XXXXXXXXXXXXX) v hodnote 331,94 €

2) pánsky pečatný prsteň zo žltého kovu s čiernym očkom v hodnote 132,78 €

3) mobilný telefón č. XXXXXXXXXXXX v hodnote 66,39 €

4) dámske hodiny zo žltého kovu zn. H. P. v hodnote 614,09 €

5) počítač s tlačiarňou v hodnote 663,88 €

6) starožitná knihovníčka rustikálna hnedej farby bez sklenenej výplne v hodnote 165,97 €, a ďalších vecí popísaných v rozsudku okresného súdu.

Žalobu žalobkyňa odôvodnila tým, že nebohý poručiteľ bol jej otcom a predmetom dedenia boli tak hnutelné veci, ako aj nehnuteľností, ktoré nadobudli deti poručiteľa - žalobkyňa a jej brat J. Y.. Žalobkyňa žiadala vydať hnutelné veci, ktoré žalovaní v 1. a 2. rade nevydali a ktoré patrili nebohému poručiteľovi, jej otcovi. Suma 27 920,20 € predstavuje pohľadávky poručiteľa proti žalovanej v 1. rade a ide o tieto pohľadávky:

- 1) 54,57 € z titulu užívania mobilného telefónu poručiteľa a nákladov za uskutočnené hovory
- 2) 165,97 € titulom výberu z účtu poručiteľa číslo XXXXXXXXXXX/XXXX v Slovenskej sporiteľni, a.s.
- 3) 3 319,39 €, ktoré odovzdal poručiteľ žalovanej v 1. rade, za účelom zabezpečenia úveru z NSR pre jeho podnikateľskú činnosť (ako dôkaz uvádza výpis z vkladných knižiek číslo XXXX-XXXXXXXX-XXX, XXXXXXXXXXX/XXXX)
- 4) 3 319,39 € v úschove žalovanej v 1. rade, za účelom zabezpečenia pohrebu poručiteľa (ako dôkaz uvádza výber z vkladnej knižky číslo XXXX-XXXXXXXX-XXX, XXXXXXXXXXX/XXXX)
- 5) 19 916,35 € finančná hotovosť odovzdaná žalovanej v 1. rade pri príchode poručiteľa do jej domácnosti, do jej úschovy a na pojednávaní žalobkyňa uviedla, že jej matka bola s otcom rozvedená, avšak v čase smrti otca nebolo ešte skončené konanie o vyporiadanie ich bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktoré prebiehalo súdnou cestou. Jej matka C. V. notárke dala k dispozícii zoznam vecí, ktoré s nebohým poručiteľom nadobudli a v prvej fáze dedičského konania došlo aj k vyporiadaniu BSM v rámci dedičského konania. Predmetom vyporiadania BSM v pôvodnom konaní bola aj suma 1,2 mil. Sk, matka žiadala súdny zákaz dispozície s účtami, jej návrh však bol zamietnutý a v čase smrti G.. A.. E. Y., M.. už na účtoch peniaze neboli.

Žalovaní v 1. a 2. rade zhodne žiadali žalobu v celom rozsahu zamietnuť ako nedôvodnú. Rázne popreli, žeby mali vo svojej držbe hnutelné veci uvedené pod bodom 1) až 23) v návrhu, pretože tieto veci sa nikdy neocitli v ich dispozičnej sfére a ani ich nikdy neužívali. Je pravdou, že nebohý G.. A.. E. Y. býval istý čas pred svojou smrťou v rodinnom dome žalovaných a deň po jeho smrti títo umožnili, za prítomnosti svedka, bratovi žalobkyne, ako synovi poručiteľa vstup do domu, pričom si mohol zobrať všetky veci, ktoré poručiteľovi patrili. Tieto veci si nikdy neb. E. Y. do ich domácnosti nepriniesol pre svoju potrebu, neodovzdal ich žalovaným ani do užívania alebo do nájmu. Pohľadávky žalovaná v 1. rade voči sebe neuznala. Neuznala pohľadávku v 1. bode týkajúcu sa mobilného telefónu, ani sumu 165,97 € titulom výberu z účtu poručiteľa, pretože táto suma bola vyplatená bratovi žalobkyne dňa 22.3.2002, pričom ako dôkaz predložili zápis o množstve a charakterizácii konkrétnych vecí jemu vydaných. Pohľadávky v bode 3), 4), 5) žalobného návrhu žalovaná neuznala, obaja žalovaní kategoricky popreli prevzatie akejkoľvek hotovosti od nebohého E. Y. a výpisy z vkladných knižiek o výbere hotovosti nebohým poručiteľom vôbec neobstoja ako dôkaz, že peniaze odovzdal žalovanej. Žalovaní poukázali na to, že súpis aktív a pasív v dedičskom konaní po neb. E. Y. bol vykonaný len na základe vyhlásení účastníkov dedičského konania a uznesenie Okresného súdu Košice II, ktorým bolo rozhodnuté o dedičstve nie je spôsobilým dôkazom, že veci a pohľadávky skutočne existovali. Z dôvodu opatrnosti namietli žalovaní premlčanie nárokov uplatnených žalobným návrhom.

Žalobkyňa ešte v pôvodných konaniach pri začiatkoch sporu navrhovala vypočuť ďalších svedkov, avšak na okolnosti dosvedčenia majetkových pomerov poručiteľa, na okolnosti informovania o odcudzení vecí nebohého, okolnosti prevozu poručiteľa z gelnickej do košickej nemocnice, súd však tieto návrhy na doplnenie dokazovania výsluchom svedkov, ako pre toto konanie právne irelevantné, zamietol.

Súd citoval § 126, § 460 O.z. a dôvodil, že predpokladom úspechu žaloby na vydanie vecí je preukázanie, že žalobcoví veci vlastnícky patria a že tieto veci neoprávnene zadržávajú žalovaní, ona preukazovala svoje vlastnícke právo k veciam na základe dedičského rozhodnutia - uznesenia o schválení dedičskej dohody o vyporiadaní dedičstva. Je však pravdou, že v dedičskom konaní notárka neskúmala, či skutočne ku dňu smrti neb. E. Y. tieto veci skutočne existovali a či skutočne patrili vlastnícky poručiteľovi. V prvom rade súd konštatuje, že žalobkyňa v tomto konaní nemala aktívnu legitímáciu na podanie žaloby o vydanie vecí a to starožitnej knihovníčky a starožitných hodín (položka 6,7), pretože svedkyňa C. V. jednoznačne svedčila, že tieto veci patria vlastnícky jej vnučke Sandre a do dedičstva ich nahlásili len kvôli tomu, aby ich mohli od žalovaných vymôcť. Taktiež žalobkyňa nie je aktívne legitimovaná na podanie úspešnej žaloby o vydanie vecí a to kempingových stoličiek (položka 22), o ktorých svedčila C. V., že patria jej a tiež ich nahlásili s dcérou do dedičstva po neb. E. Y. preto, aby ich dostali späť. U týchto hnutelných vecí bola žaloba zamietnutá, v prvom rade z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie žalobkyne v tomto konaní na ich vydanie. Okrem toho nebolo preukázané, žeby tieto veci sa skutočne nachádzali v moci žalovaných.

Položky žaloby 1) a 2) pánske hodinky a pánsky pečatný prsteň nebolo hodnoverne preukázané, že sa nachádzajú a majú ich v moci žalovaní. Naopak svedkyňa C. V. svedčila, že tieto veci videla u syna žalovaných K. a teda nie u žalovaných. Preto aj vydanie týchto položiek bolo súdom zamietnuté. Čo sa týka mobilného telefónu, dámskych hodínok, Hifi veže, obrazov, keramických tanierov (položky 3,4,8,9,10) súd konštatoval, že nikým, ani svedkami nebolo preukázané, žeby tieto veci vniesol neb. poručiteľ do domu žalovaných a, že sa tam skutočne aj po jeho smrti nachádzajú. Tak žalobkyňa ako aj svedkyňa C. V. len predpokladali, že ich žalovaní majú. Tiež nebolo preukázané, žeby sa nachádzali u žalovaných ďalšie veci pod bodom 12) až 16) žaloby (oblečenie a kufrík nebohého E. Y.), nebolo preukázané tvrdené odcudzenie vecí v nemocnici žalovanými. Tiež nebolo preukázané, žeby neb. E. Y. vniesol do domu žalovaných posteľnú súpravu a posteľnú bielizeň a upomienkové predmety (položka 17,18 a 21 žaloby) a, že sa tam aj nachádzajú. Položky pod bodom 19) a 20) knihy a literatúra neboli vôbec v tomto konaní žalobkyňou špecifikované, tento nárok je absolútne nejasný, nemožno mu vyhovieť, lebo by bol nevykonateľný. Okrem toho nebolo preukázané, žeby nejaké knihy a literatúra nebohého sa skutočne v dome žalovaných nachádzali. Taktiež nebolo preukázané, žeby žalovaní mali vo svojej dispozícii rukopis nevydanej knihy. Gaučová súprava žalovaná pod bodom 23) žalobného návrhu, nebolo preukázané, žeby patrila nebohému a to ani vypočutými svedkami. Naopak žalovaní obidvaja zhodne tvrdili, že gaučovú súpravu zakupovali oni zo svojich prostriedkov. Tiež nebolo jednoznačne preukázané, žeby mal nebohý E. Y. svoj vlastný počítač v dome žalovaných aj s tlačiarňou, o. i. pohľadávky neb. poručiteľa voči žalovanej U. F., ktoré sú v tomto konaní žalované a na základe ktorých požaduje žalobkyňa od žalovaných 1,2) sumu 27.920,20 € boli taktiež nahlásené v dedičskom konaní žalobkyňou a jej matkou C. V. a vôbec v konaní nebolo preukázané, že ku dňu smrti tieto pohľadávky skutočne existovali. Žalobkyňa ako dedička vstupuje do právnych vzťahov poručiteľa a v tomto konaní nebolo preukázané, žeby poručiteľ od žalovaných požadoval vrátenie nejakej sumy.

Súd zaujal právny názor, že finančnú hotovosť, ktorú žiada žalobkyňa vydať pod bodom 3), 4), 5) je potrebné považovať za huteľnú vec, právo na vydanie sa nepremičuje ako právo vlastnícke, avšak v tomto konaní vôbec nebolo preukázané, žeby takéto čiastky neb. poručiteľ žalovanej alebo žalovaným skutočne aj odovzdal. Bolo preukázané, že poručiteľ mal čiastku 35.000,- Sk, ktorá bola žalovanými aj vydaná. Nebolo jednoznačne preukázané užívanie mobilného telefónu žalovanými po smrti poručiteľa a preto nebolo možné zaviazat' žalovaných na náhradu nákladov za prevedené hovory (54,57 €). Pohľadávka vo výške 165,97 €, ktorá bola vybratá z účtu neb. poručiteľa v Slovenskej sporiteľni bola vyplatená bratovi žalobkyne 22.3.2002. Tento záznam sa nachádza ako príloha v dedičskom spise 40D/356/02 Okresného súdu Košice II na strane 12, kde sú uvedené finančné čiastky, podpisy svedkov a podpis J. Y., ktorý preberal finančnú hotovosť. Táto pohľadávka titulom výberu z účtu poručiteľa je podľa názoru tunajšieho súdu premlčaná, aj keby existovala, pretože oznámenie Slovenskej sporiteľne došlo do dedičského konania ešte pred 28.5.2002, je zaprotokolované v spise, následne bolo dedičské pojednávanie 28.5.2002, kde bola prítomná aj žalobkyňa a ďalší dedič J. Y., kde dedičstvo neodmietli a od 28.5.2002 súd má za to, že mohli právo uplatniť po prvý krát a márne uplynulo v trojročnej lehote dňom 28.5.2005. Žaloba na vydanie veci a zaplatenie tejto čiastky došla na súd až 7.1.2011, t.j. po uplynutí premlčacej lehoty.

S poukazom na vyššie uvedené súd dospel k záveru, že žaloba žalobkyne je v celom rozsahu nedôvodná a ako takú ju súd v celom rozsahu zamietol, lebo neuniesla dôkazné bremeno, že veci, ktoré zdedila skutočne ku dňu smrti existovali a hlavne, že ich neoprávnene zadržávajú žalovaní.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a zaviazal žalobkyňu, ktorá v tomto konaní nemala úspech, zaplatiť žalovaným trovy konania vo výške 3.772,43 €, ktoré trovy predstavujú trovy právneho zastúpenia advokátkou podľa vyhl. č. 655/2004 Z.z. V zmysle ust. § 13 ods. 2 vyhlášky pri zastupovaní dvoch alebo viacerých osôb bola základná sadzba tarifnej odmeny znížená o 50 %, hodnota sporu v zmysle žaloby bola 30.751,39 €. Jeden úkon právnej služby znížený o 50 % predstavuje 234,87 € za jedného zastúpeného. Právna zástupkyňa žalovaných si uplatnila a súd jej priznal odmenu advokáta v zmysle ust. § 10 ods.1 citovanej vyhlášky za tieto úkony u obidvoch žalovaných (jeden úkon za obidvoch žalovaných predstavuje 469,74 €): príprava, prevzatie, účasť na meritórnych pojednaniach dňa 12.5.2011, 16.6.2011, 7.7.2011, 30.5.2013, vyjadrenie k návrhu z 18.3.2011. Súd ďalej priznal podľa § 10 ods. 1 a § 14 ods. 3 vo výške 1/2-ice právneho úkonu za vyjadrenie žalovaných k odvolaniu tak

žalobkyne, ako aj C. V. z 23.7.2012 a zo 7.8.2012 t.j. 2 x 234,87 €, za účasť právnej zástupkyne na nemeritorných pojednávaniach (ktoré boli z dôvodu neúčasti žalobkyne odročené) podľa § 10 ods. 1 a § 14 ods. 5 písm. b) vo výške 1/4-tiny základnej sadzby tarifnej odmeny a to na pojednávaniach dňa 24.3.2011, 8.9.2011, 14.5.2012, 8.10.2012, 22.10.2012 t.j. 5 x 117,44 €. Odmena advokátky spolu činí 3.405,64 €. K tomu súd priznal režijný paušál 7 x 7,41 €, 5 x 7,63 € a 1 x 7,81 € spolu 97,83 €. Súd priznal taktiež hotové výdavky podľa § 17 vyhlášky - stratu času za cestu v trvaní jednej hodiny na trase Košice - Spišská Nová Ves a na trase Spišská Nová Ves - Košice za 5 pojednávanií spolu 10 polhodín po 12,35 € v r. 2011, v r. 2012 na tri pojednávania celkom 6 polhodín po 12,71 € a v r. 2013 cesta na jedno pojednanie 4 polhodiny po 13,01 €, spolu náhrada za stratu času 199,76 €. Súd ďalej priznal cestovné za účasť na pojednávaniach v r. 2011 - 5 x 7,44 € (Košice - Spišská Nová Ves a späť) a za r. 2012, 2013 cestovné na štyri pojednávania 4 x 8 €, spolu cestovné 69,20 €. Spolu súd priznal účelné trovy právneho zastúpenia 3 772,43 €.

Z textu odvolania vyplýva, že žalobkyňa proti rozsudku v celom rozsahu dáva odvolanie v zmysle § 205 ods.2 písm.c/ a d/ O.s.p. Rozsudok bol vydaný na základe krivých svedectiev manažérov KNA E. a U. F. so škandalóznou povestou. Žiaden svedok a ani funkcionár KNA im na tomto súde 6C/22/2011-225 nedosvedčil ich klamstvá a ani nevyvrátil, že rodinní príslušníci a ich svedkovia klamú. Smrteľne chorý porušiteľ pred úmrtím žil nepretržite pod jednou strechou v dome manažérov nemeckej pôžičky v sexuálnej sodomii, kde bol podrobený krutému, neľudskému a ponižujúcemu zaobchádzaniu zdravotnou sestrou U. F., jej manželom E. F. a ich deťmi a zaťom v H.F. X. P. Č.. XXX. Žalobkyni a jej svedkom bolo zabránené súdom prvého stupňa vypovedať v celom kontexte organizovaného právnického zločinu, ktorého sa so žalovanými dopustili advokáti E.. E. H. C. E.. Ľ. K. z AK na H. X.Y. F., kde bol poručiteľ pred a v čase smrti klientom. Napriek všetkým opatreniam rodiny, orgánov štátnej správy, Krízového centra pre obeť násilia za asistencie Okresného súdu v Spišskej Novej Vsi, Justičnej polície v Spišskej Novej Vsi a Okresnej prokuratúry v Spišskej Novej Vsi dotýrala zdravotná sestra U. F. poručiťľa bez lekárskej pomoci k smrti, okradla jeho mŕtvolu, okradli rodinu poručiťľa a sfalšovaným a notársky neovereným testamentom vydedili zákonných dedičov, zdevastovali podiely prakovskej zlievarni a morálne poškodili rodinných príslušníkov na cti. Na korupciu poškodenú žalobkyňu a jej 75 ročnú ťažko chorú matku C. V., rod. V. podávajú kolektívne súdne žaloby a kolektívne trestné oznámenia v mene členskej základne Karpatskonemeckého spolku na Slovensku (KNS) s ich komplicmi, kde zneužívajú funkcionárov a členov národnostného spolku na kolektívne šikanovanie žalobkyne a jej matky. Za pomoci polície, prokuratúry a súdu zlikvidovali kontrolné orgány KNA a KNS a teraz sú v nich jedinými a skutočnými páňmi E.X. C. U. F., ktorí s ich komplicmi za roky trvajúceho psychoteroru a šikany natrvalo poškodili žalobkyni a jej matky zdravie, kvalitu života a rozvrátili rodinu, odôvodnila odvolanie tým, že súd prvého stupňa podľa § 205 ods.2 písm.d/ O.s.p. dospel na základe nedostatočne a zmätočne vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam v kauze Okradnutá zákonná dedička klienta Karpatskonemeckej asociácie c/a predseda Karpatskonemeckej asociácie E. F. regionálna manažérka Karpatskonemeckej asociácie Dolný Spiš U. F., podľa obsahu chcela rozsudok zrušiť. Súd prvého stupňa (ďalej len súd) podľa § 205 ods.2 písm.c/ neúplne zistil skutkový stav veci, pretože samosudkyňa E.. C. R. od začiatku súdneho konania nevykonala navrhnuté dôkazy a nevypočula kľúčových svedkov o tom, že predseda KNA E. F. a jeho regionálna manažérka KNA Dolný Spiš U. F. porušovaním Stanov KNA, zákonov SR, Ústavy SR, podvodmi vo voľbách, bez požadovaného vzdelania, zlikvidovaním revíznej komisie ovládajú s E.. Ľ. K. nebankovú KNA, lebo nevykonali navrhnuté dôkazy ako E. C. U. F. s advokátkou E.. Ľ. K. zneužívajú národnostný spolok KNS a jej funkcionárov a členov na to, aby 75 ročnú ťažko chorú svedkyňu C. V., bývalú spolumajiteľku prakovskej zlievarne a žalobkyňu psychoterorizujú kolektívnymi trestnými oznámeniami a kolektívnymi súdnymi žalobami "V mene členskej základne KNS", že ohovárajú občianske združenie KNS a vysokopostavenú zdravotnú sestru U. F., ďalej súd nedovolil vypovedať o tom, že Generálna prokuratúra SR dala na podnet niekoľkých sťažností žalobkyne A.. G. O., bývalej spolumajiteľky zlievarne C. V., Ministerstva spravodlivosti SR a Prezídia Policajného zboru prešetriť jej podriadeným prokuratúram trestné činy, na ktoré podali obe obeť nemeckej pôžičky Okresnom riaditeľstve PZ v Košiciach a Okresnej prokuratúre v Spišskej Novej Vsi trestné oznámenia na sfalšovanie notársky neoverený testament spoločníka Prakovskej oceliarskej spoločnosti, s.r.o. G.. A.. E. Y., M., ktorý bol klientom KNA a členom KNS, kde sú zákonní dediči na základe trestného činu ohovárania vydedení. Testament odovzdali manažéri KNA a KNS E. C. U. F.X. za prítomnosti zástupcu starostu Obecného úradu v H. X. P. p. H. Z. (predsedu poriadkovej komisie) synovi a neveste poručiťľa. Testament bol podľa výpovedí na polícii spísaný na H. X, kde sídli v testamente ručí jej otec E.. E. H., ktorý bol v tom čase právnym zástupcom poručiťľa a jej sestra K.. E. F., J., t.č. Y.Š. z Lekárskej fakulty

UPJŠ v Košiciach, ktorá sídli v areáli Univerzitnej nemocnice Z. J. X. V. R. X v F., kde na I. Internej klinike umrel poručiteľ.

Ak by sa preukázalo, že právna zástupkyňa súdneho procesu 6C/22/2011-112 E. L. K. alebo jej príbuzní získali nemeckú pôžičku, tak by došlo ku konfliktu záujmov a nemohla by zastupovať manažérov KNA. Ku konfliktu záujmov už dochádza aj tým, že je členkou organizovanej skupiny, ktorá okradla a zdevastovala majetok rodiny poručiteľa, a na ktorú boli podané žalobkyňou A. G. O. a bývalou okradnutou spolumahateľkou prakovskej zlievarne C. V. trestné oznámenia za spáchanie organizovaného zločinu podvodu.

Súd porušil členom finančne a morálne poškodenej rodiny základné ľudské práva a neumožnil im vypovedať v celom kontexte organizovaného zločinu podvodu a vedomého utýrania lekármi neliečeného poručiteľa G. A. E. Y., M., ktorý sa stal obeťou premysleného organizovaného právnického zločinu, ktorý sa konal v réžii jeho advokáta E. H., zdravotnej sestry U. F., a jej manžela E. F.Ö., aby okradli rodinu o 20%-né podiely 80 miliónov eurovej prakovskej zlievarne, finančnú hotovosť na korunovom a valutovom účte v hodnote 1 200 000 Sk podiely v 3 izbovom byte na Jantárovej 12 v Košiciach, podiely v dome v H. X. P. XXX, nevydanú knihu o baníctve a hutníctve a i.

Súd vydal rozsudok v neprospech korupciou a právnickým zločinom poškodenej rodiny, pretože si je istý po predošlých dvoch súdnych konaniach s manažérmi KNA a rodinou poručiteľa na Okresnom súde v Spišskej Novej Vsi.

Ďalej v odvolaní žalobkyňa o.i. napáda E. H., E. H. S. a poukazuje na iné konanie 4C/129/00 (č.l. 251 spisu), lebo rozvodový súd viedla E. U., v tomto konaní ako žalovaná v rozvoze vystupovala C. Y.Č., K. V.S., v roku 2014 tento rok ho skončil a išlo o korumpovanie, vydieraniu a prostitúciu manažérov KNA a KNS E. C. U. F. V ďalšej časti odvolania opakuje odvolateľka svoje vety a zavádza súd a taktiež odvolací súd o minulosti H. P., H. L. Š. popisuje ako sa správali zdravotné sestry pod vplyvom iných ku U. F., kruto s ním zaobchádzali, boli tri oznámené trestné dané, aj na E. H., aj sa s tým zaoberal Krajský úrad v Košiciach, odvolateľka napáda urážlivo aj súd napr. v texte, že súd bagatelizuje beštiálny zločin zhanobenia mŕtvol poručiteľov G. A. E. Y. M. na I. Internej klinike Univerzity nemocnici L. Pasteura v Košiciach, opakuje svoje útoky verbálne na oslavy, na spôsoby podnikania v čase úmrtia E.X. F., hovorí o kontaktoch a podvodoch spáchaných U. F., E. H. a pod. Súd mal kryť Okresnú prokuratúru a SNV, lebo zabránila trestnému stíhaniu., v ďalšej časti odvolania žalobkyňa napáda aj evanjelickú cirkev, napr. „odmietali kryť štátom financovaný verejný nevestinec kantora Evanjelickej cirkvi, a.v E. F., ktorý je pôvodom zo Smolníckej Huty a poukazuje na neliečenie poručiteľa, aj ostatní sudcovia v trestnom konaní, ktorí súdili, aby chránili rodiny pacientov, zákonnú dedičku potom súd odsúdil za ohováranie na 18 mesiacov do väzenia s 24 mesačnou podmienkou. Napokon dodala odvolateľka, že úlohou sudcov je chrániť spotrebiteľa, nie kryť trestnú činnosťou šmejdov nemeckej pôžičky.

V prílohe k odvolaniu žalobkyňa pripojila kópiu rozsudku vo veci 4C/129/00 s hlavičkou Karpatskonemecká asociácia, rôzne zápisy o trestnom oznámení podanom C. V. a ďalšie fotografie bývalých prezidentov, súčasných ministrov a ďalších napr. ministra školstva a pod. ako aj na č.l. 328 až 331 odmietnuté dovolanie U. F. proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 9Cod/113/2007 z 27.2.2008 ako dovolanie neodôvodnené, lebo nejde o účastníčku dedičského konania. Odvolací súd neuvádza ďalej hanlivé výrazy a nastriekané nápisy napr. „svine“ na dome manažérov E. C. U. F. v prílohách (ako vianočný pozdrav extrémistov zločinu nemeckej pôžičky) a už nekomentuje a nepopisuje.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods.2 O. s. p. - v ostatných prípadoch, t.j. neuvedených v § 214 ods.1, možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods.1,3 O. s. p. a rozsudok potvrdil podľa § 219 ods.1,2 O. s. p., lebo je vecne správny, súd úplne zistil skutkový stav veci, správne ju právne posúdil, odôvodnenie má podklad v zistení skutkového stavu a odvolací súd sa s odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje, pretože dôvody rozsudku sú správne, výstižné a presvedčivé, nie je potrebné k nim nič doplniť, na čom nič nemení ani odvolanie, lebo sa v ňom iba opakujú skutočnosti, ktoré boli uvádzané už v konaní na súde prvého stupňa a na ktoré vzal súd zreteľ.

Z ustanovenia § 153 ods.1 O.s.p. vyplýva, že súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Zákonná úprava obsiahnutá v ust. § 120 O.s.p. rešpektuje zásadné rozdiely medzi sporovým a nesporovým konaním. Zároveň akceptuje tú skutočnosť, že vzhľadom k povahe oboch týchto konaní dokazovanie v sporovom konaní je založené na iných základoch, ako dokazovanie v konaní nesporovom. Sporové konanie je ovládané prejednávacou zásadou, ktorá je tradične historicky chápaná tak, že tvrdiť skutočnosti a navrhovať na ich preukázanie dôkazy je vecou účastníkov konania. To znamená, že iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov zaťažuje zásadne účastníkov a ukladá im povinnosť označiť dôkazy k preukázaniu ich tvrdení. Účastník má preto povinnosť tvrdenia (§ 79 ods.1 O.s.p.) a povinnosť dôkaznú. Táto skutočnosť ale neznamená, že zákonná úprava sa zrieka zásady materiálnej pravdy. Táto zásada, ako protipól zásady formálnej pravdy, je naďalej súčasťou nášho civilného procesu a je vyjadrená v ust. § 153 ods. 1 O.s.p.

Zákon v ust. § 120 ods. 1 veta tretia O.s.p. vychádza z toho, že súd nie je pri vykonávaní dôkazov odkázaný len na formálny návrh účastníka na vykonanie dôkazu, ale pripúšťa možnosť vykonať aj iné, účastníkmi konania nenavrhované dôkazy. Ich vykonanie však podmieňuje ich výnimočnosťou, ako aj ich nevyhnutnosťou pre rozhodnutie vo veci. Ide teda o také dôkazy, ktoré vyplynú z doterajšieho priebehu konania bez toho, aby zákon ukladal súdu povinnosť takéto dôkazy vyhľadávať. Pritom právo súdu vykonať aj účastníkmi konania neoznačené a nenavrhnuté dôkazy zostáva len v polohe možnosti a nie povinnosti. Je preto na súde, aby v každom konkrétnom prípade posúdil, či výnimočne vykoná aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Z uvedeného teda vyplýva, že ak dôkaz potrebný a nevyhnutný pre rozhodnutie vo veci vyjde v priebehu konania najavo (súd má o ňom vedomosť), bez ohľadu na návrhy účastníkov konania môže a zároveň aj musí súd výnimočne takýto dôkaz vykonať. Súd po takýchto dôkazoch nepátra, pretože je vecou účastníkov konania, aby ich vykonanie navrhli a aby sa starali o svoje práva.

Ani jeden zo žalovaných uplatnených odvolacích dôvodov nie je daný.

Odvolací dôvod podľa § 205 ods.2 písm. d) O. s. p. sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre rozhodnutie súdu prvého stupňa je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne lebo nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 132 O. s. p., a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 132-§ 135 O. s. p.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva, že súd vzal do úvahy iba skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, resp. vyšli počas konania najavo a neopomenul žiadnu skutočnosť, ktorá z vykonaných dôkazov vyplynula, resp. vyšla počas konania najavo, jeho skutkové zistenia nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov, nie je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo bolo zistené spôsobom vyplývajúcim z § 132-§ 135 O. s. p.

Právnym posúdením je činnosť súdu prvého stupňa, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci

podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamena iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

So zreteľom na § 101 OZ zák.č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Všeobecne podľa ustálenej súdnej praxe všeobecná premlčacia doba plynie odo dňa, keď sa právo mohlo objektívne posudzované vykonať, t.j. uplatniť po prvý raz, ide o deň, ktorý je zásadne dňom, keď právo bolo možné odôvodnene vykonať podaním návrhu na súde, teda keď je actionata. Nie je preto rozhodujúce, z akého dôvodu, t.j. subjektívneho alebo objektívne tak oprávnený subjekt neurobil (napr. pretože o svojom práve nevedel). Aj súdna prax sa ustálila v tom, že v prípadoch, keď si účastníci zmluvy majú napr. plniť navzájom a keď sa preto plnenia môže domáhať len ten, kto sám už svoj dlh splnil alebo je pripravený ho splniť podľa § 560 OZ, premlčacia doba pre právo na vzájomné plnenie tomu, kto splnil svoju povinnosť, resp. prejavil ochotu a preukázal schopnosť ju splniť začína plynúť odo dňa, keď došlo k splneniu vlastnej povinnosti, prípadne prejavu ochoty túto splniť (R 28/1984, rozhodnutie Najvyššieho súdu).

Na základe uvedeného podľa názoru odvolacieho súdu správne súd nevyhovel návrhu žalobkyne, keď nárok na zaplatenie peňažnej čiastky 27 920,20 € súd zamietol a keďže finančná hotovosť je hnutelnou vecou, právo na vydanie peňazí sa nepremlčuje ako právo vlastnícke, ale podlieha režimu premlčania vo všeobecnej premlčacej dobe. Bolo preukázané, že porúčiteľ mal čiastku 35 000,- Sk, ktorá bola žalovanými aj vydaná, nebolo však preukázané v konaní užívanie mobilného telefónu po smrti porúčiteľa žalovanými a nebolo možné zaviazať žalovaných na náhradu nákladov za vykonané hovory, ďalej pohľadávka vo výške 165,97 €, ktorá bola vybratá z účtu nebohého porúčiteľa v Slovenskej sporiteľni bola vyplatená bratovi žalobkyne 22.3.2002. Dedičský spis 40D/356/2002 obsahuje aj záznam a je to príloha tohto spisu, kde sú uvedené finančné čiastky a podpisy svedkov a kto prebral finančnú hotovosť. Prvý raz si dedičia, ktorí dedičstvo neodmietli mohli svoje právo uplatniť na dedičskom pojednávaní 28.5.2002 a keďže tak neurobili, právo sa premlčalo 28.5.2005 vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe. Vydanie vecí a zaplatenie týchto čiastok uplatnila žalobkyňa až 7.1.2011, t.j. po uplynutí premlčacej doby. Ďalej nebolo preukázané, aby mali u seba žalovaní iné hnutelné veci, napr. knihy a literatúra, pod bodom 19 a 20 tieto knihy a literatúra neboli vôbec špecifikované, v dome u nebohého sa tieto knihy nenachádzali, ani rukopis nevydanej knihy nebol v dome, tento sa tam nenachádzal. Gaučová súprava pod položkou 23 žalobného návrhu nepatrila nikdy nebohému a nebolo to preukázané svedecky. Žalovaní naopak sami zakupovali túto gaučovú súpravu zo svojich prostriedkov. Nebolo preukázané ani to, že by mal nebohý E. Y. svoj vlastný počítač v dome žalovaných aj s tlačiarňou. Suma 27 920,20 € bola nahlásená, ale neexistovala ku dňu smrti ako pohľadávka z dedičstva.

Odvolací súd dopĺňa, že s ostatnými námietkami sa v odvolacom konaní vypořiadal už súd prvého stupňa.

Podľa § 224 ods.1 O. s. p. ustanovenia o trovách konania pred súdom prvého stupňa platia i pre odvolacie konanie.

Podľa § 142 ods.1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods.1 prvá veta O. s. p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Preto nepriznal odvolací súd trovy konania neúspešnej žalobkyni v odvolacom konaní.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.